

at ligge saaledes, at her i Tinget blev de realiter Afstemning for og imod det Projekt, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds er Ordfører for, at det gjaldt om at stemme det op eller ned, hvis jeg maa bruge det Udtryk. Hvis man saa vilde tage Standpunkt ved sin Afstemning for dette Forslag, fordi man havde faaet sit eget Forslag forkastet, vilde det, som skete her i Tinget, været dette, at man præsterede en Afstemning, der i Virkeligheden gav et forfusket Indtryk af Tingets Mening. Tingets egentlige Mening — Flertallets Mening — er, som man kan læse det ud af det ærede Medlems Betænkning, og som det kunde høres ud af hans Ord forleden, at man kan ikke paa-tage sig det økonomiske Ansvar for at retablere Værkerne. Det er ikke noget, der er Politik i, det er ikke noget, som man tilsigter noget bestemt Formaal med andet end dette ene at befri sig for den onde Samvittighed, man faar ved at skulle gaa til en Foranstaltning, hvis økonomiske Rækkevidde man ikke paa nogen Maade kan overse, og hvis Betydning for den ved Ringkøbing Fjord boende Befolkning man ikke kan overse. Jeg siger derfor, at hvis man lader Tingen komme til at ligge paa den Maade, bliver Tingets Afstemning en forfusket Afstemning. Jeg understreger dette meget stærkt, for skulde nemlig Lovforslaget under den Form gaa op til Landstinget, ønsker jeg, at Landstinget skal vide, at det Forslag, der saaledes er vedtaget, er i Virkeligheden ikke Udtryk for dette Tings Stemmning, og Landstinget skulde saa derved have en Rettesnor for, hvorledes det videre burde kunne se paa denne Sag.

Jeg vilde ønske, at det ærede Medlem fra Bornholm vilde kunne føle sig noget betrygget, hvis jeg overfor det ærede Medlem udtalte mig saaledes, at skulde det ske, at Regeringsforslaget blev vedtaget, blev den nødvendige Følge for vort Partis Vedkommende den, at hvis det paa nogen Maade bagefter viser sig, at det er for-svarligt at tage Sluseplanen, har denne Plan hos os saa stor Sympati og Tilslutning, at der ingen Tvivl er om, at saa vil vi tage den Plan. Det er rent og skært under Indtrykket af Ansvarsfølelse, at vi ikke gaar til denne Plan nu. Man maa vide, hvilken Panik der alle Dage har staaet om Bekostningen ved Sluseanlæg ved Vesterhavet. Det er det, som gør, at vi forlanger denne Sag undersøgt een Gang for alle, men det udtrykker ikke nogen Modvillie eller Lunkenhed overfor denne

Plan, det udtrykker kun vor Følelse af, at her har vi et Ansvar.

Endelig ønsker jeg til det ærede Medlem fra Frederiksberg (Ellinger), der insisterer saa stærkt paa, at der ikke skal nedsættes en Kommission, og hævder, at der i denne Sag har været nedsat Kommissioner nok, at sige: Deri tager det ærede Medlem fejl. Der har været nedsat en Kommission om Vestkysthavnene, og den behandlede som en Sidesag Udløbsforholdene fra Ringkøbing Fjord, men denne Sag var ikke dens Hovedopgave, og her i denne Sal er dens Kompetence atter og atter blevet bestridt. Jeg synes nu ikke, der var Anledning til det, jeg synes, at paa en vis Maade er den bedste Betænkning og de bedste Udtalelser, der er fremkommet i denne Sag, kommet fra denne Kommission, men naar man taler om, at der har været en Kommission om denne Sag, kan man ikke med fuld Effektivitet paaberaabe sig denne Kommission. Derefter har Ministeriet haft Raadgivere i Form af 5 Ingeniører, som har siddet i den saakaldte Ingeniørkommission, men den havde heller ikke Præg af at være en Kommission, der skulde optræde som vejledende for Regeringen. Saa har der været en Kommission, som nedsattes fra den 5. til den 24. Februar 1912, men det var heller ikke en rigtig Kommission, det var en lille Samling af Mænd, hvoraf nogle var sagkyndige, andre ikke, Mænd, som havde faaet af Regeringen det Hverv at svare paa Spørgsmaalet: Hvad skal vi gøre i den Forskrækkelses-situation, som vi staar i her i Øjeblikket? Og det var den Samling af Mænd, som foreslog, at man skulde anvende 994,000 Kr. til straks at opføre to Indbygninger i Hvide Sande-Kanal. Maa jeg her indskyde i Parentes den Bemærkning, at i selve denne Kommissions Udtalelser kan man læse en Bekræftelse af, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) har udtalt, nemlig at denne Kommission skulde ikke give nogen endelig Løsning af Spørgsmaalet. Den forbeholder sig udtrykkelig dette og siger, at den kan ikke paa Sagens nuværende Standpunkt udtale, hvad der skal være denne Sags endelige Ordning, med andre Ord: den har heller ikke været en Kommission. Derfor er det rigtigt, at i denne Sag har der endnu til Dagen i Dag ikke for Ministeren og ikke for Lovgivningsmagten foreligget en Betænkning, der betyder det, man ellers mener med en Kommissionsbetænkning, en gennemgaaende, omhyggelig, alsidig Overvejelse med Ind-